

[Else-Merete Ross.]

minologi betyder generel lejeforhøjelse, at alle lejligheder får en lejeforhøjelse, og det er jo dog ikke tilfældet, fordi flere af dem er blevet vurderet. Men det er klart, at der procentmæssigt vil være langt flere dårlige lejligheder i et så gammelt byggeri end i det nyere. Er de dårlige lejligheder i dette byggeri usædvanligt vurderet, så er der grund til at se på disse forhold. Så vidt jeg ved, er det kun foreløbige opgørelser, vi endnu kan støtte os til, men disse synes ganske vist at udvise store spring i vurderingen. Efter lejevurderingsloven har både ejer og lejer mulighed for at klage til ankenævnet over vurderingsrådets lejeansættelse. Men ankenævnet kan ifølge § 9 også selv tage initiativ til at kassere samtlige ansættelser og anordne omvurdering af et helt distrikt eller bestemte grupper af lejligheder i et kvarter, altså f. eks. alle lejligheder, opført før 1900, hvis nævnet finder, at lejeværdierne er blevet ansat på et niveau, der afviger væsentligt fra det forudsatte, og at man har tilsidesat vigtige vurderingshensyn.

I cirkulæret om lejevurdering er det udtrykt endnu mere detaljeret end i loven, hvilke vurderingshensyn der skulle tages. Som det fremgår af betænkningen, vil boligministeren udsende endnu et cirkulære til ankenævnene om særlig at have opmærksomheden henvendt på lejeansættelser i ejendomme fra før 1900, så de kan anordne omvurderinger, hvis lejefastsættelserne skønnes ikke at være i overensstemmelse med lovens forudsætninger. Det finder vi helt rimeligt.

I udvalget kender vi endnu ikke resultatet af vurderingerne af erhvervslejemaal. Er der her væsentlige forskelle i lejeansættelserne, vil den adgang, som loven giver til at anke, naturligvis blive anvendt.

Hr. Guldberg benyttede denne lejlighed, hvor vi behandler lejelovene, til at komme ind på boligsikringsloven, som vi først skal have til behandling om nogle uger. Jeg forstod, at begrundelsen var, at hr. Guldberg mente, vi måske kunne komme i tidsvanskeligheder, og at han synes, den samlede lovgivning, der skulle igennem inden den 1. april, skulle ses under et. Hr. Guldberg nævnte, at han i 15 måneder havde talt om, at den skattepligtige ind-

komst som grundlag for en boligsikringsordning ikke var tilfredsstillende.

Nu er det jo ikke sådan, at det er hr. Guldberg alene, der i udvalget har talt om disse ting; vi har alle i udvalget været inde på, at det var en uhensigtsmæssig måde, og vi sagde det alle som ordførere ved første behandling af lejelovforslagene. Det er et emne, vi har beskæftiget os med i lang tid, og vi har nu fra boligministeriet fået nogle særlige udtalelser, som jeg godt kan give hr. Kai Moltke ret i at vi ikke er kommet så forfærdelig meget længere med; men jeg vil dog gerne sige, at jeg ikke synes, et enkelt parti ligesom skal tage patent på, at man finder, det er et urigtigt grundlag, når faktisk hele udvalget har gjort sig store anstrengelser for at finde frem til et andet og mere tilfredsstillende grundlag. Det håber jeg vi får tid til, og der er jo i hvert tilfælde den mulighed, selv om der kun er en 2-3 uger til, vi skal have sagen frem, at vi holder møder både formiddag og eftermiddag, som vi har gjort flere gange, og der er vel heller ikke noget som helst i vejen for, at vi holder møder hver eneste dag, indtil vi kommer til et tilfredsstillende resultat.

Til hr. Kai Moltke vil jeg gerne sige, at det jo ikke alene er hans parti, der er interesseret i at få grundpriserne bremsset og få en billigørelse af byggeriet; det er vi alle interesseret i. Jeg havde bare ikke tænkt mig, at dette var en lejlighed til at tage disse ting op, som vi har behandlet så mange gange; men jeg vil dog, når andre har taget dem op, ikke undlade at sige, at de har mit partis fulde tilslutning.

Jeg skal til slut anbefale at stemme for de ændringsforslag, ministeren har stillet, og som er tiltrådt enten af hele udvalget eller af et flertal af udvalget.

Niels Westerby: Vi har dannet os det indtryk i liberalt centrum, at de fire gamle partier i fællesskab sammen med regeringen vil tromle boligforliget igennem. Det er så meget desto mere bemærkelsesværdigt, som det efterhånden er klart, at både regeringen og de fire partier er ved at erkende, at der ikke i dette boligforlig og de lovforslag, vi behandler her, er nogen løsning på boligproblemet. Det er jo bl. a. kommet klart frem derved, at man nu fra regeringens side